

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ז תשכ"ח מפי זרעו

ספר זוהר לשכינה

בו יבואר: א. שרק בלימוד זוהר פודים את השכינה. ב. מי שלא איכפת לו מהשכינה, הוא ערב רב ויאבד שני עולמות. ג. לומדי זוהר הקדוש רק הם נכנסים לחמישים שערי בינה וזוכים שאימא עילאה מגינה ומסוככת עליהם. ד. מפני שלא לומדים תורת הסוד, עולה מידת הדיון נשארם רק אֶחָד מְעִיר וְשְׁנַיִם מְמַשְׁפָּחָה רח"ל, ה. אֶפִּילוּ יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלְלִין וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֵין קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא עוֹנֵה אוֹתָם, וְלֹא שׁוֹמְעִים בְּשְׁמִיעַ אוֹת הַשְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהַתְּפִלוֹת. ו. רק אם לומדים תורת הסוד זוכים לעולם החירות, ונגאלים ברחמים.

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו מזוהר הרקיע

חוברת מספר 148

כסלו שנת תש"ע לפ"ק - עיה"ק בית שמש תובב"א

ספר זוהר לשכינה

בו יבואר: א. שרק בלימוד הזוהר פודים את השכינה. ב. מי שלא איכפת לו מהשכינה, הוא ערב רב ויאבד שני עולמות. ג. לומדי הזוהר הקדוש רק הם נכנסים לחמישים שערי בינה וזוכים שאימא עילאה מגינה ומסוככת עליהם. ד. מפני שלא לומדים תורת הסוד, עולה מידת הדין נשארם רק אַחַד מְעִיר וּשְׁנַיִם מְמַשְׁפָּחָה רח"ל, ה. אֶפֶּילוּ יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלְּלִין וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֵין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עוֹנָה אוֹתָם, וְלֹא שׁוֹמְעִים בְּשָׁמַיִם אֵת הַשְּׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהַתְּפִלוֹת. ו. רק אם לומדים תורת הסוד זוכים לעולם החירות, ונגאלים ברחמים.

טז סיון תשע"ה לפ"ק
מפעל הזוהר העולמי בת ים

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק.

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן ? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ספר זוהר לשכינה

הוא בגרמותינו, ואם היינו נוהגים כבוד בשכינה לשומרה ולסעדה בתורה ובמצוות ובמעשים טובים לא לה פחד מהחיצונים ולא היה צורך לז"א לשמור אותה (בל"ר) [זהו שכתוב יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח, שפך היא השכינה נסתרת עמו בימי החל, כמו שושנה שהיא אטומה, [מפני החיצונים] וביום השבת וביום החדש ובקמים טובים נפתחת לקבל ריחות ובשמים ולירש נפשות וענוגים לבניהם] שאז אין לחיצונים שליטה כלל].

אוי להם לבני אדם, שהקדוש ברוך הוא אסור עמם בגלות והשכינה אסורה עמם, ונאמר בה אין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים

אוי להם לבני אדם, שהקדוש ברוך הוא אסור עמם בגלות והשכינה אסורה עמם, [בגלל שלא עושים תשובה אמיתית] ונאמר בה אין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, והגאלה שלה, שהיא תשובה, האם העלינה היא תלויה בידיהם, שחמשים שערי חרות עמה, [כי מקור התשובה הוא בכינה אימא עילאה ועיקר הגאולה הוא מכח הבינה כי סוד וקראתם דרור שהוא הגאולה נאמר בכינה שהיא יובל העליון עלמא דחירות] כנגד חמשים פעמים שזכרה

כי שלא שם לבו לשכינה הנקראת זאת, הוא כסיל

בתיקוני זוהר תיקון ו (דף כב:): וְדוּד, משום שהיה יודע שכל הרצון והפח והתקף של המלך הוא בה, [במלכות שהיא השכינה] אמר אם תחנה וגומר, בזאת אני בוטח, [בזאת נקראת השכינה הקדושה] שנאמר עליה ומלכותו בכל משלה, [שהיא מידת מלכות] ומי שלא שת לבו גם לזאת, [היינו פרעה דכתיב, (שמות ז' כג) "ולא שת לבו גם לזאת", (בל"ר) עליו נאמר וכסיל לא יבין את זאת. [כמו שנאמר (שמות ט' ל) "כי טרם תיראון מפני ה' אלקים" (בל"ר)].

ומשום כך, כשישראל מבקשים בקשות למלך, אומרים לה אנה הלך דודך, שנאמר בו ברח דודי, אנה פנה דודך ונבקשנו עמה, [רצונו לומר כשאנו מתפללים בכמה צלותין להעלותה ולתקנה כראוי אנו מבקשים ומתפללים גם על זעיר אנפין שהוא עמה למטה בגלות בעונותינו הרבים] בכמה בקשות של תפלות ובקשות, שבשבילך הוא ירד עלינו, [בעבור כי המלכות היא עמנו בגלות על כן גם מידת זעיר אנפין יורד עלינו כדי לשמור את מטרוניתא] שלא זו ממנו אלא משום שלא נהגנו כן כבוד, [בגלל העבירות שלנו] שבשבילך היה אסור עמנו כל ששת הימים. [שמה שהוא צריך להיות חבוש בבית האסורים

ומפרשים], והיא בעד החלון נשקפה ותיבב בתרועה, שהיא יבבה, שנאמר בה ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה, וזה יום הכפורים של תבת נח, היא האם העליונה, [זה חמישים שערי בינה וסוד התשובה העליונה ביום כיפור] החלון שלה הוא העמוד האמצעי, שבו אור, ותורה אור, והוא האור הגנוז. [אור הגנוז בתוך התורה. וכדאיתא בתיקוני זוהר (תיקון כא דף גג):] ובגלות האחרונה עתיד הקדוש ברוך הוא להרג אותם, [את הערב רב כדאיתא בזוהר שם, ובתיקוני זוהר - (מג), איעוד אזל"א גרי"ש, שכינתא אמרת לקודשא בריך הוא, גרש האמה הזאת ואת בנה (בראשית כא י) אלין ערב רב, (ש"א כו יט) דגרשוני מהסתפח בנחלת יהו"ה, גריש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי, דלא יהא לון חולקא עם ישראל], וזהו (שמות ז' יח) והדגה אשר ביאור מתה, ויבאש היאור, זו התורה, שנאמר בה ותורה אור, סרחה אליהם, [הערב רב מואסים בתורה בסודותיה, כ"מ, בל"ר] ונאמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכהו. אור הוא ר"זי. [שאינ התורה מאירה לישראל

יציאת מצרים בתורה. זהו ויפן כ"ה וכ"ה, בחמשים האותיות הללו שמיוחדים אותו בכל יום פעמים שמע ישראל, שיש בהן כ"ה וכ"ה אותיות, וירא כי אין איש שיעורר אותה בתוכם [רצונו לומר שאין מי שיקרב את הגאולה על ידי התעוררות החמישים שערי בינה] {שעל ידי תשובה מאהבה זוכים לאימא עילאה ולומדי הזוהר הקדוש הם נכנסים לחמישים שערי בינה וזוכים שאימא עילאה מגינה ומסוככת עליהם כמובא בווה"ק}. והוא משגיח מן החלונות, [פירוש, חלונות הוא מקום עליית תפילות ישראל לשמים, וז"א משגיח על תפילתם של ישראל שיתפללו על הגאולה כדי שיגאל גם הוא עמהם] שנאמר בהם "חלו נא פני אל" ויחננו" [חלו נא לשון תפילה, וגם חלו נא אותיות חלונא, מלשון חלון (בל"ה)], לאותה שנאמר בה אל נא רפא נא לה, שהרפואה בידו, שהיא יד פשוטה לקבל שבים, וירא כי אין איש. [אין איש שם על לבו לשוב אל ה' בכל לבבו ליחד קודשא בריך הוא ושכינתיה בקריאת שמע כראוי לקרב הגאולה] {שזה נעשה רק על ידי לימוד הסוד, ראה תיקון מ"ג

ב. ובתיקוני זוהר תיקון ע' (דף קכו ע"ב) והוא מטרו"ן, אור פניאל, ומפני זה נקרא שר הפנים, והוא רזיא"ל, והוא אוריא"ל, שכך עולה למספר רזיא"ל, והוא עולה למספר רמ"ח מצוות התורה, כמספר אברה"ם, וזה מלאך החסד, שמשם, התורה ניתנה, זה הוא שכתוב (דברים לג ב) מימינו אש דת למנו, והוא ממונה על סודות תורה, והוא מגלה עמוקות ונסתרות יודע מה בחושך, משום שהחושך הוא לבוש לאור ובו אל"י שנאמר בו (שמות טו ב) זה אל"י ואנוהו, אור הוא ר"ז, וכל מי שידוע בהם עליו נאמר (דניאל ד ו) וכל סוד לא נעלם ממך, והוא מאיר בגוון לבן שבעין, והוא

א. וביאר הגר"א: ועוד אזל גריש כו'. עתה מפרש והולך עוד ארבעה טעמים, ורוצה לומר אזל גריש - הולך וגריש אותה, מדה כנגד מדה שגרשוני מא"י בגלות כמו שמפרש והולך אלין ע"ד דגרשוני כו' והן בנוי דלילית שהיא שפחה בישא, גרש את האמה כו', והגאולה לא יבוא עד שיתמחו הערב רב מעלמא כמו שאמרו בזוהר פרשת בראשית בארוכה. וזה שאומר בההוא זמנא נטיל כו'. כנ"ל ורוצה לומר זהו שופר הולך רביע וכמו שמפרש והולך, ורביע דומיא דרומח, ואמר וידקר את שניהם רוצה לומר רובע ונרבע, וזהו רביע וזה שאומר דכר ונוקבא דא כו'.

בְּבֵית (הכנסת) אֲסוּרִים, [כביכול הקב"ה ואנחנו ישראל בניו אסורים בגלות בעונותינו הרבים (בל"ד)] וְהוּא בְּכָל יוֹם הַשְּׁגָחָתוֹ עֲלֵיהֶם וְנוֹתֵן לָהֶם מְזוּן.

הס"מ תמיד מסית לבני אדם שלא יעסקו בסודות התורה, וגורם כמה סיבות ומניעות לאדם כדי שלא יעסוק בסודות התורה

ובתיקון כא (דף נג), כתב הבאר יצחק (אותיות שע"ז, שע"ז): וז"ל: רצה לומר כי הגאולה אינה יכולה לבא אלא על ידי מוחין דאבא ואימא... והם אינם יכולים לבוא ולהתגלות בז"א אלא על ידי העוסקים גם כן בסודות התורה, כי הסודות התורה הם בסוד אבא ואימא שהם בסוד י"ה, והנגלות הם בסוד זו"ן שהן סוד ו"ה... ועל ידי אלו שעוסקים גם כן בסודות התורה... אז יהיה שם הוי"ה בשלימות, ויהיה אז בלע המות לנצח, לאפוקי כשאין עוסקין בתורת הסוד רק בנגלות, אז אינה יכולה לבוא הגאולה קודם זמנה, רק בעתה, ומחמת זה הס"מ... הוא תמיד מסית לבני אדם שלא יעסקו בסודות התורה, שעל ידי כן יהיה לו תקומה שאין נמחה שמו, מחמת שאין שם הוי"ה בשלימות, וכשרואה שבני אדם רוצים לעסוק גם כן בסודות התורה אז גורם כמה סיבות ומניעות לאדם כדי שלא יעסוק בסודות התורה, והמועטים שהם מתאמצים ומתחזקים לעסוק

אלא אם לומדים גם סודותיה, עיקר האור הגנוז הוא בסתרי תורה ורזין דאורייתא, על כן "אור" גימטריה ר"ז, [בל"ד] הַיְאוּרָה, בת זוגו של אותו האור, שְׁנָאֵמַר בו (שם י כג) וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם, [שזה היה הכח שנגאלו ממצרים על ידי שעסקו בחכמת הקבלה, שעל ידי זה תיקנו מידת המלכות (בל"ד)] כְּמוֹ כֵן בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה (היאורה) הַזֹּהַר בּוֹ הָיָה רָז, שְׁהוּא אוֹר הַגְּאֻלָּה הָאֲחֵרוֹנָה, [כי הזוה"ר הוא אותיות הו"ה ר"ז, גימטריה או"ר, והיינו שישועת ישראל שנגאלו ממצרים, היה על ידי לימוד התורה שזה מרומז בתיבת הזוה"ר הו"ה או"ר, המאיר להם במצרים שהוא לימוד התורה של חכמת הקבלה שהוא ספר הזוהר, כמו שכתוב (נשא קכ"ו), בחיבורא דא יפקון מן גלותא בסוף יומיא, (בל"ד)] לְקַיִם (מיכה ז טו) כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת, וְזֶהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאוּרָה תְּשַׁלְּכֵהוּ, [אלו לומדי הקבלה שהם בבחינת בנים, והם מעלים מ"ן, ובזכותם נגאלים] וְכָל הַבֵּת תִּחְיוּן, [אלו לומדי הנגלות שאינם לומדים הפנימיות ועוסקים רק בחיצוניות, ולא מעלים מ"ן ואין יחוד, רק יש להם בחינת חיות העולמות] אֵלֶּה שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה]] וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה, מֵצִיץ מֵן הַחֲרָכִים, אֵלּוֹ עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וְעוֹד, מִשְׁגִּיחַ מֵן הַחֲלֹנוֹת, אֵלּוֹ הַחֲלֹנוֹת שֶׁל בֵּית כְּנֶסֶת, שְׁהָאֵב וּבְנוֹ הֵם

יהו"ה, שכפל שמו שתי פעמים יהו"ה יהו"ה, ומשה שנאחז בו כפל שמו משה משה, ומפני זה ואדעך בש"ם (שמות לג יז) בשני שמות.

נוריא"ל אש דולק מצד השמאל, אשר שם רי"ו גבורה, ומשם מצוות לא תעשה, כסא רחמים לימין, כסא דין לשמאל, עמוד האמצעי כולל שניהם, ובו

החירות היא אימא עילאה בינה, המסככת על הבנים ומגינה עליהם, וכולם נגאלים ברחמים תיכף ומיד ממש, על כן החכם יתן עיניו בראשו שיזכה לגאולה ברחמים, ולא ח"ו כאותם הרשעים שמתו במכת חושך במצרים, כי לא היה להם אור הוא האור הגנוז המתגלה בזוהר הקדוש, מפני שלא רצו ללמוד סודות התורה ולהיגאל (מתבאר על פי דברי הבל"ר).

מִי שְׁאַיְנוּ לִוְמַד זֹה"ק הוּא מְאֹלוֹ הַצּוֹעֲקִים בְּתַפְלָה כְּמוֹ כְּלָבִים, וְהֵם עֶרְב רַב, שֶׁכָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, הֵם עוֹשִׂים אוֹתוֹ לְעַצְמָם

וּיְפֵן כַּה וְכַה, אִם יֵשׁ מִי שְׂיִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה לְשִׁבֵר אֶת בֵּית הָאֲסוּרִים שְׁלֵהֶם, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב לֵאמֹר לְאֲסוּרִים צֵאוּ וְלֹאֲשֵׁר בַּחֲשֵׁךְ הַגָּלוּ, וּיְפֵן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, אֲלָא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פְּנּוּ, לְעַסְקִים שְׁלֵהֶם, לְדַרְכֵימָם שְׁלֵהֶם, אִישׁ לְבַצְעוֹ מְקַצְהוּ, בְּבַצְעֵי שֵׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, לִירֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, [שְׁכַל לִימוּדָם וְתַפִּילתָם הוּא לְהַמְשִׁיךְ שִׁפְעָה לְעַצְמָם וְלֹא לְצוּרֵךְ יַחֲדוּ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכִּינְתִּיהָ] וְאֵינָם מְצַד אֵלוֹ שְׁנֵאֲמַר בָּהֶם אֲנָשֵׁי חֵיל, יִרְאֵי אֱלֹהִי"ם, אֲנָשֵׁי אֲמַת, שְׁנֵאֵי בְּצַע, אֲלָא כָּלֵם צוֹעֲקִים בְּתַפְלָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים כְּמוֹ כְּלָבִים, הֵב לָנוּ מְזוֹן וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה וְחַיִּים, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים, וְהֵם עֲזִי נִפְשׁ כְּכָלָבִים. שְׁהֵם אֲמוֹת הָעוֹלָם שְׁצוֹעֲקִים כְּנִגְדוֹ וְאֵין לָהֶם בִּשְׁתַּ פְּנִים, שְׁאֵין מִי שְׁקוֹרָא לוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׂיַחְזִיר אֶת שְׁכִינְתּוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהֵיא מְרַחֶקֶת מִמֶּנּוּ, לְחֹזֵר אֵלָיו, וְנִדְמִים לְכָלָבִים,

בסודות התורה, הם אינם נחשבים בעני הבריות להתחזק אותם, אלא הם מחזיקים רק לאותם העוסקים בנגלות ויודעים בהם שהם מופלגים בתורה שבעל פה, אזי הם נחשבים בעיניהם להחזיק אותם, אבל העוסקים בסודות התורה אינם משגיחים עליהם ואינם נחשבים לכלום בעיניהם, וזה הכל בא על ידי הס"מ שמתלבש בהם ונותן בלבם שלא יחשבו בעיניהם העוסקים בסודות התורה כדי שעל ידי זה לא יהיה להם חיזוק וקיום לעסוק בהם, ועיין גם בתיקון י"ח, עכ"ל.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁאֵין נְבִיעָה בְּאוֹתָהּ יְבִשָּׁה, ח"ו יֵצְאוּ בְּמִיתָה, וְלֹא יִשְׁאָרוּ אֲלָא אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה

ובהמשך התיקון כ"א (דף נג): בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁאֵין נְבִיעָה בְּאוֹתָהּ יְבִשָּׁה שְׁהֵיא כְּבַדָּה, נַעֲשִׂית קָלָה, לְהַסְתַּלַּק מֵעַל יִשְׂרָאֵל, וְנֵאֲמַר בָּהּ (שם יז) וְתָרַם מֵעַל הָאָרֶץ, וְלֹא יוֹרֶדֶת עַד לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, כְּשֶׁנִּתְמַלֵּאת בְּזִכְיוֹת שְׁלֵהֶם, וְהֵיא כְּבַדָּה יוֹרֶדֶת. זֶהוּ שְׁכְּתוּב (שם ח ד) וְתַנַּח הַתִּבָּה בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, שְׁהוּא תִשְׁרִי, זְרוּעַ שְׁמַאֲל, שְׁאֵם הֵינּוּ יוֹצֵאִים בּוֹ, יֵצְאוּ בְּמִיתָה, וְלֹא יִשְׁאָרוּ אֲלָא אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה.

כאן מבאר הזוהר הקדוש מה קורה כשאין יחוד ואין נביעה, מפני שלא לומדים תורת הסוד כדאיתא בתיקון מ"ג, שאז עולה מידת הדין ומתקיים נבואת ירמיהו (ג' יד): "וְלִקְחֶתִי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבַּאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן", כי אם לומדים תורת הסוד אזי זוכים לעולם

שְׁנֵאמַר בָּהֶם וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מִעֲשֵׂיהֶם, וְאוֹתָם עָרַב רַב, שְׁכַל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, הֵם עוֹשִׂים אוֹתוֹ לְעֲצָמָם, [שְׁכַל עֲבוֹדָתָם הוּא רַק עַל מִנְת לִקְבַל פֶּרֶס (בל"ר), וְכֹל מִי שֶׁאִינוּ לוֹמַד תּוֹרַת הַסּוּד הָרִי נִתְבַּע עַל עֲלֻבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה וְתוֹרָתוֹ מִשְׁפָּה וְלַחוּץ וְתִפְּלִיתוֹ עַל מִנְת לִקְבַל פֶּרֶס, (מהרח"ו, חסד לאברהם היכל הברכה ועוד)] (כב:), וְעוֹד הֵם מְבַקְּשִׁים מְזוֹן וְכֹסֶת וְעוֹנָה, שֶׁהִיא עוֹנֵת זְוֹגָם, שְׁנֵאמַר בְּהַ שְׂאָרָה כְּסוּתָהּ וְעֲנָתָה לֹא יִגְרַע, וְאִין מִי שְׂשׂוֹאֵל מְזוֹן, שֶׁהוּא תּוֹרָה, שְׂאָרָה שֶׁל הַשְּׂכִינָה, [מִשׁוּם שְׁכַל כּוֹנֵתָם בְּלִימּוּד תּוֹרָתָם הוּא שִׁיחִיהָ לָהֶם עַל יְדֵי זֶה מְזוֹן לְנִשְׁמָתָם וְלֹא כְּדֵי לְתַקֵּן מְזוֹן לְהִיּוֹת לְצוּרֵךְ הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה (בל"ר), {וְאִינִם חִפְצִים לְלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד וְכֹל לִימּוּדִם בְּנִגְלָה הוּא עַל מִנְת לִקְבַל פֶּרֶס וְהֵם עָרַב רַב כְּדֵאִיתָא בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית (כה):} הַגְּבוּרִים - מִיִּן שְׁלִישִׁי, עֲלֵיהֶם נֵאמַר (בראשית ז) הִמָּה הַגְּבוּרִים וְגו' אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם, וְהֵם מִצַּד אֵלֶּה שְׁנֵאמַר בָּהֶם (שם יא) הִבְהַ נִבְנָה לָנוּ עִיר וְגו' וַנַּעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם. וּבּוֹנִים

בְּתֵי כְּנִסְיֹת וּמְדַרְשׁוֹת, וְשָׁמַיִם בָּהֶם סִפְרַ תּוֹרָה וְעֲטָרָה עַל רֵאשׁוֹ, וְלֹא לְשֵׁם ה', אֲלֵא לְעֲשׂוֹת לָהֶם שָׁם. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַנַּעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם, (מהרח"ו)] וְהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה שְׁנֵאמַר בְּהַ וְאֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. כְּסוּתָהּ זֶה כְּסוּי הַצִּיצִית וְעֲטוּף שְׁלָהּ, וְתִפְּלִין שֶׁל יָד, שְׁנֵאמַר בְּהַ תִּפְּלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטֶף. [שֶׁאִין תְּכִלִּית הַעֲבוּדָה לְקִיִּים מִצּוֹת צִיצִית וְתִפְּלִין בְּשִׁבְלֵהוּ כְּדֵי שִׁיחֵא לוֹ חֲלוּקָא דְרַבְנָן וְטִלִּית נָאָה לְעוֹלָם הַבַּא בְּגַן עֵדֶן, רַק כְּדֵי לְעֲשׂוֹת בְּזֵה אִוֹרוֹת מְקִיפִין לְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה (בל"ר)] וְעֲנָתָה זֹו מְפִנִי שֶׁאִין לוֹמְדִים תּוֹרַת הַסּוּד מוֹנְעִין הַיַּחְדוֹד הָעֲלִיוֹן וְאִין קוֹל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל נִשְׁמַע^ג (תקו"ז תיקון מ"ג) שְׁאֵם שְׁלֵשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ, לְשְׂכִינָה, וְיִצְאָה חֲנָם אִין כְּסָף, אִין לוֹ בּוֹשָׁה מִן הַשְּׂכִינָה, הוּא חֲצוּף. וְעוֹד אִין כְּסָף, לֹא יִהְיֶה לוֹ כְּסוּפִים לְעוֹלָם הַבָּא. [אִין לוֹ בּוֹשָׁה מִהַשְּׂכִינָה לְחֻשׁוֹב עַל תִּיקוּנִיהָ, וְהוּא נִקְרָא כְּמוֹ הַכְּלָבִים עֲזֵי נִפְשָׁם שֶׁהֵם חֲצוּפִים, וְכְמוֹ שֶׁהוּא לֹא חֲשָׁב עַל תִּיקוּנֵי הַשְּׂכִינָה וְהַחֲצִיף פָּנָיו כִּךְ הוּא

וְיֵשׁ לְרַמֵּז כִּי שְׁמַע גִּימְטְרִיָּה 410 וְהוּא גִימְטְרִיָּה שְׂכִינָה - כַּה, שְׁכִינָה הַשְּׂכִינָה הוּא כַּה, וְגַם הוּא מְסַפֵּר כֹּל אוֹתִיּוֹת הַפְּסוּק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְכֹן גִּימְטְרִיָּה קְדוּשָׁה, כְּלוּמַר שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיא שׁוֹכֵנַת בְּתוּף כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, (וְשִׁיעָה י"ב ב'), "כִּי גְדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל", וְיִשְׂרָאֵל רּוּמַז לְתַפְאֶרֶת כְּפּוֹדֵעַ, וְגַם יַעֲקֹב אֲבִינוּ שְׁשֵׁמוֹ יִשְׂרָאֵל אַחֲזוֹ בְּתַפְאֶרֶת, וְזֶה עֲגוּן קְרִיאַת שְׁמַע לִיחַד תַּפְאֶרֶת וּמְלֻכוֹת, וְכַפּוֹדֵעַ (כ"ח) הַכּוֹנֵה בְּמִלָּה אֶחָד, לִיחַד הו"ה וְאֶדְנֹת "יֵאֱהוּנָה", וְכֹל יְהוּדִי חַיִּיב לְכוּן בְּשִׁילּוּב הַשְּׁמוֹת כֹּאשֶׁר מְזַכֵּר שֵׁם הַשָּׁמַיִם, וְכֹאשֶׁר עוֹנָה אִמּוֹן גִּימְטְרִיָּה "יֵאֱהוּנָה", וְבוֹרָא מְלֹאךְ שְׁזֵה אוֹתוֹ גִּימְטְרִיָּה, כְּדֵאִיתָא בְּתִיקוּנֵי זוּהַר (זוה"ק, בעש"ט ועוד)].

ג. "שמע יִשְׂרָאֵל" בגִימְטְרִיָּה 951 = סִפְרַ תּוֹרָה = קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל = "גְּמֻלָתָהּ טוֹב וְלֹא רַע כֹּל מִי תִיִּיה". מִי שְׁלוּמַד זֶה־הַקְּדוּשַׁת שׁוֹמְעִים אֶת הַשְּׁמַע יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפִלוֹת שֶׁהוּא מִתְּפַלֵּל (תִּיקוּ"ז תי"מ ג' - בְּרֵאשִׁית תַּמּוֹן אֲתִיר ג"ב וְיָא אִיהוּ וְנָקַר וְנָקַר בְּנִשְׁ. דְּאִפְּלִי יִשְׂרָאֵל מִתְּפַלֵּין וְאוּמִרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. דְּאִיהוּ קוֹדֵשׁ בְּרִיד הוּא אִין עוֹנָה אוֹתָם וְכוּ'), וְזֶה הַתְּפִלוֹת זְהוֹת בְּשָׁמַיִם, רֵאשִׁי תְּבוֹת "תְּהִלִּים ז'וֹהַר" שְׁמִי שְׁלוּמַד זֶה־הַשְּׁמוֹעִים אֶת הַתְּהִלִּים, וְאֵם לֹא תִבֵּל עַל הַזְּמַן, לֹא שׁוֹמְעִים בְּשָׁמַיִם הַתְּפִלוֹת וְגַם הַשְּׁמַע יִשְׂרָאֵל, (הַגְּ"א בְּתִיקוּ"ז תַּמּוֹן מ"ג). וְכִשְׁאִין עוֹסְקִין בְּרִזֵּי תּוֹרָה צוֹעֲקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הִדְּעֵה בְּכּוֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע, מְלֻכוֹת יִשְׂרָאֵל תַּפְאֶרֶת לִיחַדָּם, [שְׁמַע רּוּמַז לְשְׂכִינָה מְלֻכוֹת, וְיִשְׂרָאֵל לְתַפְאֶרֶת, וְצִרִיד לִיחַדָּם.

אֲנֹכִי שֶׁל יְצִיאַת מִצְרַיִם. וְאָף עַל גֵּב דְּאֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, שֶׁהִיא שְׂכִינָה, שֶׁהִיא אֲסוּרָה בְּגִלּוֹת, שְׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה תִּפְדֶּה אוֹתָהּ. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב (רות ג יג) אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאֵל, וְאִם לֹא יִחַפֵּץ לִגְאָלְךָ וּגְאֵלְתִּיךָ אֲנֹכִי, חֵי יְהו"ה שְׂכִיבֵי עַד הַבֶּקֶר, שֶׁהִיא יְמִין פְּשוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיבִים, שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה תְּלוּי אֵלָא בְּתִשְׁבּוּבָה, הַיְמִין הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַשְּׂכִינָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה כְּנֹשֶׁר יַעִיר קִנּוּ, (דְּבָרִים ל ב יא), שֶׁהִיא יְרוּשָׁלַיִם, ק"ן ו', עַל גּוֹזְלֵיו יִרְחַף, יִפְרוֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרְתוֹ. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב (שְׁמוֹת י ט ד) "וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל כְּנָפַי נְשָׂרִים וְאָבִיא אֶתְכֶם אֵלַי". [ולוֹזָה אָמַר כֹּאן אִם יִגְאֵלְךָ טוֹב זֶה הַגִּנוּז בִּיסוּד ז"א לְצוּרֵךְ הַיַּחְוּד וְאִם לֹא יִחַפּוֹץ לִגְאֵלְךָ וּגְאֵלְתִּיךָ אֲנֹכִי, כִּי בְּהַתְּגַלּוֹת הַבִּינָה אֵין גְּלוּת וְשִׁיעֵבוּד, שְׁנִקְרָאֵת יוֹבֵל וְדִרְוֹר וְחִירוּת, וְהַתְּשׁוּבָה הִיא בְּבִינָה הַנִּקְרָאֵת אֲנֹכִי (בֹּאֵר אֲבֵרָהס)] [וְעַל יְדֵי לִימּוּד הַזּוּהַר"ק זֹכִיבִים לְתִשְׁבּוּבָה עֵילָאָה בְּמִידַת בִּינָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיֵּם בְּיִשְׂרָאֵל, (דְּבָרִים ל ב) ה' בְּדָד יִנְחֲנּוּ וְאֵין עֲמוֹ אֵל נִכְר (זוהר נִשָּׂא כְּכו).]

וַיֵּשׁ לָנוּ עֲצָה אַחַת וּבְרִוּרָה, לְרוּץ לְרַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי עַל יְדֵי לְמוּד וְעַסְק בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְּדוּשׁ, שְׂבִזְאֵת מִבְּטִיחַ לָנוּ הַרְשָׁבִי שְׂנַצָּא בְּרַחֲמִים מִהַגְּלוּת, וְלֹא צָרִיךְ נְסִיּוֹן [וְלֹא נְסִיּוֹן שֶׁל עֲנִין]. וְכִידּוּעַ דְּבָרֵי הַמְּקַבְּלִים, מוֹרְנוּ הָרַב רַבֵּי חֵיִים וַיִּטָּאֵל, הַרְשָׁשׁ, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, וְהַבֵּן אִישׁ חַי וְעוֹד, דְּעֵתִיד לְמוּד זֶה לְהַתְּפָרֵס וְלְהַגְּלוּת, וְעַל יְדוֹ תִּגְאֵל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְתִבּוֹא הַגְּאֵלָה.

יְהִי עָרוֹם בְּעוֹלָם הַבָּא וְיִהְיֶה לוֹ בּוּשָׁה גְדוּלָה מִהַשְּׂכִינָה (בִּל"ר וּמְפָרְשִׁים)].

וְהֵן כָּל אֵלָה יַפְעֵל א"ל פְּעֻמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבֵר, וּמִשׁוּם כֶּף כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדָּה - זֶה גְּלוּל הָרָאוּן, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ - זֶה גְּלוּל שְׁנֵי, בְּמָה יִשְׁכֵּב - זֶה גְּלוּל שְׁלִישִׁי, וְאֵלוֹ הֵם שְׁלֹשָׁה לְבוּשִׁים שֶׁל שְׁלֹשָׁה כְּסוּיִים שֶׁל שְׁלֹשָׁה צְבָעֵי הָעֵין, שֶׁהֵם לְבוּשִׁים לְבַת עֵין שֶׁהִיא נְשָׂמָה. [וְאִם מִיַּחַד כְּרָאוּי עַל פִּי הַסוּד בְּקִרְיַת שִׁמְעַ זֹכָה לְג' לְבוּשִׁין לְנִשְׂמָה וְנִיצוּל מְג' גְּלוּלִים] וּבְשִׁלְשֵׁת אֵלָה אָמַר, (שְׁמוֹת כ ג יז) שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרֵךְ, וּכְנֻגַּד שְׁלֹשֶׁת הַצְּבָעִים, פְּעֻמִּים הֵם שְׁלֹשֶׁת הַצְּבָעִים שֶׁל הַנֵּר, שְׂנַאֲמַר בָּהֶם (שֵׁם ג ב) וַיִּרְא מִלְּאֻף יְהו"ה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּהֶן. וַיִּרְא - הָרִי צְבַע אֶחָד, בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּהֶן - הָרִי צְבַע שְׁנֵי, וַיִּרְא וְהִנֵּה הַסֶּהֶן בְּעַר בְּאֵשׁ - הָרִי שְׁלֹשָׁה, וְהֵם כְּנֻגַּד שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הָעֵין. בְּלִבַּת אֵשׁ זוֹ בַת עֵין, בְּאוֹתוֹ זְמַן שִׁיְהִיּוּ מְאִירִים שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הָעֵין, שֶׁהֵם כְּנֻגַּד שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הַקָּשֶׁת, מִיָּד וּרְאִיתֶיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, (בְּרַאשִׁית ט טז), וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן - כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְהו"ה צִיּוֹן, (יִשְׁעִיָּה נב ח). [שְׁעַל יְדֵי לִימּוּד הַסוּד וְהַיַּחְוּדִים יִזְכּוּ לְרִאוּת בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן בְּרַחֲמִים (מְפָרְשִׁים)].

אוֹר הָעֵין הוּא עֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי, בַּת עֵין הַבֵּית שְׁלֵה, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שִׁתְּפַנֵּה הָעֵין מִבַּת הָעֵין, שְׂנַאֲמַר בָּהּ (אִיכָה ג מד) סִכְתָּה כְּעֵין לָךְ וְגוֹמַר, שֶׁהִיא הַתְּכַלּוּל שֶׁל הָעֵין, זוֹ רִמָּא רַבְתִּי, הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה עֵתִידָה לְזוּמַר לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְמָה תַעֲמוּד בַּחוּץ וְאֲנֹכִי פְּנִיתִי הַבֵּית, (בְּרַאשִׁית כד לא),